

вітчизняних підприємств повинні мати інші критеріальні значення. Адже величина цих коефіцієнтів істотно впливає на результати розрахунків і правильність висновків про фінансовий стан підприємства.

Отже, оцінка фінансового стану підприємства – це далеко не вирішене питання для української економіки, враховуючи її зростання і зміцнення, інтеграцію у світове співтовариство. На сьогодні феномен глобалізації, вже вийшовши за суто економічні межі, охопив практично всі сфери суспільної діяльності, включаючи економіку, політику, ідеологію, соціальну галузь, культуру, екологію, безпеку, спосіб життя, а також самі умови існування людства. Однак наслідками глобалізації є не лише вигоди від зростання участі країн в світових економічних процесах, але й вразливість щодо негативного впливу світогосподарських зв'язків. Саме тому глобалізація, як суперечливий процес, потребує регулювання на міжнародному та національному рівнях. Зокрема, при переході до міжнародних стандартів фінансової звітності вітчизняні методики повинні наближатись до загальноприйнятих у світі, але при цьому зберігати національні особливості.

Перелік посилань:

1. Шило Л. А. Особливості розвитку світової економіки в умовах глобалізації / Л. А. Шило, І. В. Захаренко, Ю. В. Касян. // Збірник наукових праць Дніпропетровського національного університету залізничного транспорту імені академіка В.Лазаряна «Проблеми економіки транспорту». – 2013. – №5. – С. 62–67.

2. Гужавіна І. В. Вдосконалення методики аналізу та визначення фінансового стану підприємства / І. В. Гужавіна. // Наукові записки. Серія «Економіка». – 2012. – №20. – С. 110-114.

3. Сорока Й. Й. Зарубіжний досвід оцінювання фінансового стану підприємств у сучасних умовах господарювання / Й. Й. Сорока. // Науковий вісник Ужгородського університету. – 2015. – №2. – С. 363-367.

ФІНАНСОВО-ПРОМИСЛОВІ ГРУПИ В УКРАЇНІ: СЬОГОДЕННІ РЕАЛІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ

О.Є. Костіна, здобувач вищої освіти

*Науковий керівник: Л.М. Гаєвська, канд. екон. наук, доцент
Університет державної фіскальної служби України, м. Ірпінь*

На сьогоднішній день, Україна все більше інтегрується у світову економіку, чим більше українська економіка виходить за кордони, тим більше вона поєднується з іншими національними економіками, утворюючи світове господарство.

Світове господарство характеризується стрімким розвитком транснаціональних процесів, тобто господарсько-політичного об'єднання країн. До ознак глобалізації української економіки ми можемо віднести: міжнародну торгівлю товарами та послугами; міжнародних потоків капіталу; розподіл праці та інше.

Фінансово-промислові групи вважаються найбільш досконалою формою об'єднань підприємств. Фінансово-промислові групи – це диверсифіковані багатофункціональні структури, створені на основі об'єднання капіталів промислових підприємств, кредитно-фінансових установ та інших суб'єктів господарювання з метою максимізації прибутку, підвищення ефективності виробничих і фінансових операцій, тощо [1, с. 261].

Найбільшого поширення ФПГ набули в таких розвинених країнах, як : США, Японія, Великобританія, Німеччина, Південна Корея. Особливий інтерес для України представляє досвід Японії у розбудові економіки саме за допомогою ФПГ, в цій країні значної підтримки зазнають ФПГ пріоритетних галузей промисловості : видобуток нафти і газу; авіації; електроенергії; атомної енергії, та інших.

В Україні найважливішу роль ФПГ відіграють у галузях, орієнтованих на експорт, а саме: металургії; машинобудуванні та хімічній промисловості, також в державні ФПГ були перетворені газові та транспортні системи. Українські ФПГ характеризуються простою структурою та високою концентрацією акцій в одних руках, а ще для них характерна закономірність, чим більший вплив ФПГ в політиці, тим більший її вплив і на економіку [2].

Основою причиною погіршення ефективності діяльності вітчизняних ФПГ є відсутність дієвої нормативно-правової бази, відсутність законів про регулювання діяльності ФПГ, відсутність ефективних процедур оцінки діяльності ФПГ та необхідності їх створення, крім того сама процедура створення є занадто бюрократизованою та складною.

Не останню роль також відіграє те, що в Україні не існує важелів стимулювання створення фінансово-промислових груп, будь-які пільги теж відсутні.

Таким чином, необхідність розвитку законодавства треба віднести до найголовніших умов зростання вітчизняної економіки.

Отже, невідповідність сучасної нормативно-методологічної бази, відсутність комфортного податкового клімату, який стимулював би до створення ФПП – призводять до погіршення ефективності діяльності ФПП і є нагальними проблемами, які треба вирішувати.

Фінансово-промислові групи – є ефективним інструментом модернізації вітчизняної економіки, необхідність їх створення також пояснюється створенням нової системи інвестування та поширенням структур, які будуть здатні до самовдосконалення коопераційних зв'язків.

Перелік посилань:

1. Воробійов Є.М. Перспективи розвитку транснаціональних фінансово-промислових груп на пострадянському просторі / Є.М. Воробійов, В.Г. Золотухін // Вчені записки Харківського гуманітарного інституту «Народна українська академія» [Текст] : наукове видання. Т. 9 / Харківський гуманітарний інститут «Народна українська академія»; Голов. ред. В.І. Астахова. – Харків: [б. и.], 2013. – С. 261.

2. Економіка інсайдерів може стать преградою на пути дальнішого розвитку України. Бетина Н. / Зеркало недели. – № 46. – 2015.

ВИКЛИКИ ДЛЯ ПРОМИСЛОВОГО СЕКТОРУ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ В УМОВАХ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ІНТЕГРАЦІЇ

Л.В. Лебедева, канд. екон. наук

Київський національний торговельно-економічний університет

За останні роки економічна співпраця між Україною та ЄС зростає, про що свідчить динаміка зовнішньоторговельної діяльності. Адже, вже чотири роки для українських експортерів фактично почала діяти зона вільної торгівлі з ЄС, з квітня 2014 року запрацювали автономні торговельні преференції Європейського Союзу, які включають ті самі умови для експорту товарів у країни ЄС, що й поглиблена та всеохоплююча зона вільної торгівлі, яка набула чинності з січня 2016 року.

Так, у 2017 році частка країн ЄС по операціям з товарами у порівнянні з 2016 р. збільшилась та становила в експорті – 40,5 %, в імпорті – 41,9 % (у 2016 р. – 37,1 % та 43,7 %) (таблиця 1). З 2014 року спостерігається значне зростання частки країн ЄС у зовнішньоекономічних операціях України у експорті з 31,5 % у 2014 р. до 40,5 % у 2017р., та у імпорті з 38,8 % до 41,9 % відповідно. Загалом, у 2017 р. експорт товарів до країн ЄС становив 17534,5 млн. дол. США і збільшився порівняно з 2016 р. на 29,9 % (на 4038,2 млн. дол.), імпорт – 20795,8 млн. дол. та збільшився на 21,3 % (на 3655,0 млн. дол.) [1]. Це найвищі показники з 2012 року, за періоду до воєнних дій.

Таблиця 1

Частка країн ЄС та СНД у експорті та імпорті України (товари), у % до загальної кількості [1]

	Експорт				Імпорт			
	2014	2015	2016	2017	2014	2015	2016	2017
Країни СНД	27,61	20,47	16,6	16,0	31,74	27,95	21,8	23,1
Країни ЄС (28)	31,5	34,1	37,1	40,5	38,8	40,9	43,7	41,9

Найбільші обсяги експорту до країн ЄС склали продукція агропромислового комплексу та харчової промисловості – 32,2 % від загального обсягу експорту, недорогоцінні метали та вироби з них – 21,4 %, у т.ч. чорні метали та вироби з них – 20,2 %, механічні та електричні машини – 14,2 %. Найвагомими обсяги імпорту товарів із країн ЄС склали механічні та електричні машини – 21,8 % від загального обсягу імпорту, продукція хімічної та пов'язаних з нею галузей промисловості – 17,2 %, мінеральні продукти – 15,0 %, засоби наземного транспорту, літальні апарати, плавучі засоби – 10,8 %, товари агропромислового комплексу та харчової промисловості – 9,8 % [1].

Якщо порівнювати товарну структуру експорту-імпорту з країнами ЄС із загальною структурою експорту-імпорту, то можна помітити наступні тенденції: за окремими товарами з меншим ступенем переробки (мінеральні продукти) частка експорту в країни ЄС вища за середні по всьому експорту та по окремим товарам з більшою доданою вартістю, частка країн ЄС є нижчою за середні показники (жири та олії тваринного або рослинного походження, готові харчові продукти).

За даними Міністерства економічного розвитку і торгівлі України, у першому півріччі 2017 року експорт українських товарів до ЄС перші місця у товарній структурі займали: кукурудза (11,9 %), руда та залізні концентрати (9 %), соняшникова олія (8,8 %), проводи та кабелі (7,5 %), а також напівфабрикати зі сталі (5,6 %) [2].